

понистъ и теоретикъ, род. 2 мартъ 1813 въ Лондонъ, умр. 31 окт. 1887 с. т., ученикъ на Кралската музикална академия въ Лондонъ, преподавателъ (1834) и неинъ директоръ (1876). Творби: 8 симфонии, 7 увертюри, 1 цигулковъ концертъ, камерна музика, оперитъ: „Дяволска опера“, „Донъ Кихотъ“, „Карлъ II“, „Войнишки легионъ“, „Хелвелинъ“ и др., пантомимата „Дартъ на Фреиа“, нѣколко оратории: „Иванъ Кръститель“, „Възкресение“, „Царъ Давидъ“ и др., нѣколко кантати: „Заспалиятъ събуденъ“, „Ленора“, „Майски день“, „Жената отъ езерото“, много църковни пѣснопѣния, псалми, антими, дуети, хорони и солови пѣсни. Освенъ това, хармонизиралъ народни пѣсни, и писалъ нѣколко теоретически съчинения, като: „Зародишитъ на хармонията“, „За строежа на сонатата“, „Контрапунктъ“, „Кратка история на музиката“ и др.

Макъ Дьолъ, Едуардъ Александър — Mac Dowel, Edward Alexander — значителенъ американски компонистъ, род. 18 дек. 1861 въ Нью-Йоркъ, умр. 24 ян. 1908 с. т., училъ въ Нью-Йоркъ, после при Мармонтелъ и Саваръ въ Парижъ, и Рафъ въ Франкфуртъ а/М., билъ една година преподавателъ въ Дармщадтската консерватория, отъ 1895 професоръ по музика въ Нью-Йорския „Колумбия“ университетъ (до 1904). Творби: 5 симфонически поеми, две оркестрови сюити (отъ които една „Индийска“), два клавирконцерта съ оркестръ и други творения за клавиръ — въ цикли, „Горски описания“, „Морски пиеси“, „Приказки край огъня“ и др.; сжщо пѣсни — издаващи една рѣдка творческа самобитност.

Малербъ, Шарлъ Теодоръ — Malherbe, Charles Théodore — музикаленъ писателъ и компонистъ, род. 21 апр. 1853 въ Парижъ, умр. 5 окт. 1911 въ Кормейе (Йоръ), ученикъ на Даносе и Масне; архиваръ и по-късно библиотекаръ на „Голѣмата опера“, и сътрудникъ на нѣколко музикални списания; писалъ: „Драматичните творби на Р. Вагнеръ“ (1886), „История на комическата опера“ (и дветъ — заедно съ Ломанъ). „Биб-

лиографиченъ каталогъ на творенията на Доницети“, сжщо тематически такъвъ на творбитъ на Гуно, една биография на Оберъ, върху шестата (патетична) симфония на Чайковски и др. „Histoire de la seconde Salle Favart“ — (2 тома 1892—93, наградена отъ академията). Като компонистъ се представлява отъ оркестрова и камерна музика, клавирни и органови нѣща.

Малибранъ, Мария Фелицита — Malibran, Maria Felicitas — знаменита пѣвица (алтистка) и дъщеря на прославения теноръ и виденъ гласовъ педагогъ Маноеелъ Гарсиа, род. 24 мартъ 1808 въ Парижъ, умр. 23 септ. 1836 въ Манчестеръ, ученичка на баща си, още като дете е изпълнявала малки роли. Блѣскавиятъ ѝ дебютъ въ Росиниевия „Севилски“, презъ 1825 въ Лондонъ, ѝ осигурява триумфални успѣхи, и бива ангажирана за примадона на Лондонската Опера, кждето остава само до края на сезона. Заедно съ баща си, образуватъ една семейна оперна труппа, и заминава за Америка. Въ Нью-Йоркъ М. е имала сжщо сензационни успѣхъ; тамъ остава до 1827, когато предприятието на баща ѝ свършва съ крахъ. Съ завръщането си на следната година въ Европа се явява въ Парижката „Голѣма опера“ за пръвъ пѣтъ въ „Семирамида“ отъ Росини. Успѣхътъ е билъ тѣй голѣмъ, че бива ангажирана съ 50.000 франка за сезона — една баснословна сума за тогавашно време. Отъ 1829 започватъ нейните триумфални успѣхи изъ Италия. Следъ като обикаля всички голѣми градове въ класическата страна на пѣческото изкуство — М. отива въ Белгия, Франция и Англия — навсѣкжде поженвайки безжизнителни успѣхи и спечелвайки голѣма слава. Малко следъ женитбата си, съ знатния виолонвиртуозъ Берсио, вследствие нещастие при езда, М. умира въ разцвѣта на своята младост. Гласътъ ѝ е ималъ необикновено голѣмъ обемъ и съвършенна техника, даваща ѝ възможностъ да изпълнява най-разнообразни партии: отъ низки алтови до високи сопранови — къмъ което се прибавя: богатото артистическо чувство и прекрасни външни данни — правящи отъ нея една еднакво